

Nr 76.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ersättning till värnpliktige W. J. G. Svensson i anledning av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring; given Stockholms slott den 11 februari 1921.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

C. G. Hammarskjöld.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 februari 1921.

Närvarande:

Statsministern friherre DE GEER, ministern för utrikes ärendena greve WRANGEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, BERGQVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, TAMM, HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld anförde:

Uti § 1 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, stadgas, att, därest under militärtjänstgöring i fred olycksfall inträffar, så att tjänst-

görande värnpliktig, volontär vid hären eller någon, som tillhör flottans eller kustartilleriets stammanskap, varder skadad, eller därest person, som nu nämnts, skadas under tjänstgöring i krig, staten skall utgiva ersättning jämlikt vissa i förordningen stadgade grunder. Dylik ersättning utgives jämväl, om sjukdom med därav följande skada yppas under eller efter slutad militärtjänstgöring och tjänstgöringen skäligen kan antagas hava till sjukdomen bidragit.

Göres ej framställning om ersättning i anledning av skada inom två år efter det skadan yppades eller, där fråga är om ersättning i anledning av dödsfall, från det döden inträdde, är, enligt den ursprungliga lydelsen av § 12 i nyssnämnda förordning, rätten till ersättning förverkad.

I sistnämnda stadgande har genom förordning den 4 juni 1920 vidtagits den ändring, att, beträffande skada, som yppats *efter ingången av år 1919*, rätten till ersättning är förverkad, därest ej framställning om ersättning i anledning av skada göres inom *tre år*, från det för värnpliktig tjänstgöringen samt för volontär vid hären och för den, som tillhör flottans eller kustartilleriets stammanskap, anställningen upphörde eller från den senare tidpunkt, då skadan yppades, eller, där fråga är om ersättning i anledning av dödsfall, från det döden inträdde.

Ifrågavarande ersättning utgår från den i § 46 mom. 1 värnpliktslagen omnämnda invalid- och pensionsfond.

Ansökan
av värnplik-
tigue W. J. G.
Svensson.

Uti en den 25 oktober 1920 till riksförsäkringsanstalten ingiven skrift anhöll värnpliktige W. J. G. Svensson att komma i åtnjutande av ersättning i anledning av sjukdom, osteomyelit, som han ådragit sig under militärtjänstgöring.

Av den utav riksförsäkringsanstalten med anledning härav i ärendet införskaffade utredningen har framgått, bland annat, att sökanden, som börjat sin militärtjänstgöring den 30 oktober 1917, alltsedan den 22 maj 1918 vårdats å sjukhus för ovannämnda sjukdom, samt att han upphört att åtnjuta underhåll och vård genom militär myndighets försorg ävensom avlöning av statsmedel den 31 augusti 1918.

Riksförsäk-
ringsanstal-
tens beslut.

Då, såvitt handlingarna i ärendet utvisade, framställning om ersättning icke av sökanden gjorts inom den i § 12 av förenämnda förordning den 18 juni 1909 föreskrivna tid, fann riksförsäkringsanstalten någon ersättning icke kunna tillerkännas honom i anledning av ifrågavarande sjukdom.

Sedermera har Svensson hos Kungl. Maj:t anhållit att av nåd komma i åtnjutande av berörda ersättning.

Förnyad
ansökan av
värnpliktige
Svensson.

Yttrande
av riksförsäk-
rings-
anstalten.

I häröver den 20 januari 1921 avgivet utlåtande har riksförsäkringsanstalten anfört, bland annat, följande:

Vad anginge orsakssammanhanget mellan sökandens militärtjänstgöring och den sjukdom, varav han lede, hade riksförsäkringsanstalten, efter inhämtat yttrande från sin överläkare, med stöd av i ärendet förebragt utredning funnit nämnda tjänstgöring skäligen kunna antagas hava till sjukdomen bidragit.

Genom förordningen den 4 juni 1920 angående ändrad lydelse av 4 och 12 §§ i förut anförda förordning hade beträffande skada, som yppats efter ingången av år 1919, stadgats en till tre år förlängd preskriptionstid, vilken i fråga om ersättning åt värnpliktig började löpa tidigast från det militärtjänstgöringen upphört.

Då sökandens rätt till ersättning med tillämpning av nyssnämnda bestämmelser icke skulle hava varit förverkad, syntes det riksförsäkringsanstalten vara med billighet överensstämmande, att, i enlighet med vad tidigare i liknande fall skett, hos riksdagen utverkades ersättning åt honom jämlikt de i förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, stadgade grunder.

Under åberopande av vad sålunda förekommit får jag hemställa, det Departements-
chefen.

att till värnpliktige W. J. G. Svensson må — utan hinder därav, att framställning om ersättning icke blivit gjord inom den tid, som föreskrivits i § 12 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, sådant detta författningsrum ursprungligen lydde — från bevaringsmanskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för nämnda förordning kan anses berättigad.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skulle avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Erik von Horn.

STOCKHOLM, K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI. 1921.
